

Ha valaminek a megvalósításához szükségünk van a Szentlélek támogatására, akkor leginkább a jézusi ellenségszeretetet megélése az. Hiszen a világ mai helyzete talán sohasem volt ennyire veszélyeztetett a háborús kilátások miatt. A harmadik világháború általánossá válásának esélye egyre növekszik, és az atombombák bevetése a Föld bolygó és rajta minden élet megsemmisülését okozhatja.

Ezt az ellenségeskedést, a növekvő gyűlöletet meg lehet állítani felebaráti szeretettel és imádsággal? Ha – Jézus szerint – a minden teremtményét szerető Mennyei Atya tehetetlen, azaz korlátozta mindenhatóságát az általa adott és tiszteletben tartott emberi és sátáni szabad akarat miatt, akkor nekünk van-e esélyünk elhárítani szeretetünkkel és imáinkkal ezt a katasztrófalehetőséget?

Karácsony előtt, amikor ezen gondolkodom, elolvastam Ferenc pápának az oroszországi nunciushoz írt levelét. Ebben ismételt felhívást intéz a békéért, elítél minden erőszakot, és a diplomáciai úton történő megoldást javasolja a háború lezárásáért. Emlékeztet arra, hogy a háború kitörése óta könnyörög Istenhez, az élet, a remény és a bölcsesség egyetlen forrásához, hogy térítse meg a szíveket, és tegye alkalmassá őket arra, hogy rátérjenek a párbeszéd és a megbékélés útjára. Ez a fájdalmas és elhúzódó háború sürgősen arra szólít minket, hogy kötelességünk együtt gondolkodni, miként enyhíthetjük a szenvedéseket, és építhetjük a békét. Kölcsönös felelősség köt össze minket az igazi emberi testvériség szellemében. Dosztojevszkij is ezt fejezte ki rendkívüli erővel Iván és Aljosa párbeszédében – utalt a Karamazov testvérekre a pápa. Az ártatlanok szenvedése hathatós felhívás minden erőszakforma ellen... Kiáltásuk Istenhez szól, békéért fohászkodik a háború helyett, párbeszédért a fegyverropogás helyett, szolidaritást kér a részérdekek helyett, mert *soha nem lehet Isten nevében gyilkolni*. Végül a pápa a nagy tiszteletnek örvendő orosz bölcs, Szárovi Szent Szerafim szavaira emlékeztet: „Sajátítsd el a béke szellemét, és körülötted ezrek menekülnek meg”.

A béke szelleme a Szentlélek, aki Jézus szerint elvezet a teljes igazságra, és eszünkbe juttatja, amit tanított követőinek. Ő éppen azért lett emberré, hogy tanításával és élete példájával megismertesse a mindenkit szerető Mennyei Atyát, és átadja a szeretet Lelkét minden tökéletességre törekvő embernek. Hiszen ahogy Dombi Feri bácsi tanította: „Olyan nehéz embernek lenni, hogy eddig csak az Istennek sikerült”.

Itt és most rajtunk fordul, hogy ez irányba fejlődjünk, azaz célunkat betöltsük a pünkösdi Lélekre hallgatással.

Várnai László, Nagykanizsa